

1/40 FOKKER S-11 INSTRUCTOR^{CG}

Stručná historie letounu:

Prvním letounem holandské firmy FOKKER, stavěným po skončení druhé světové války – od roku 1947 – byl dvou až třímístný stroj pro výcvik FOKKER S-11 INSTRUCTOR.

Šlo o stroj jednoduché, ale na svou dobu moderní konstrukce s nejnútnejším přístrojovým vybavením a velmi dobrých letových vlastností. Navíc byla jeho údržba nenáročná, takže se stal záhy oblíbeným cvičným i sportovním strojem civilních aeroklubů. Stroj byl zakoupen i pro potřeby holandského vojenského letectva.

Celkem bylo v mateřském závodě postaveno 100 letounů tohoto typu, z toho 40 pro vojenské letectvo. Stroj byl dále vyvíjen a modernizován do podoby S-12 (z r. 1949), což byl v podstatě původní letoun S-11 s pevným tříkolovým podvozkem příďového typu. Velmi brzy se dostavily i exportní úspěchy a S-11 v původním provedení zakoupila v roce 1950 se všemi licenčními právy italská firma Macchi, kde byl stroj vyráběn poměrně ve velké sérii (150 kusů) pod označením Macchi 416. Další stokusová série byla vyrobena v Brazílii, a to pro vojenské letectvo i pro aerokluby, v závodě Fokker Industria Aeronautica of South America.

Technický popis:

Fokker S-11 „Instructor“ byl jednomotorový samonosný dolnoplošník s dvoukolým pevným podvozkem klasického uspořádání. Velmi prostorná kabina byla určena pro dva členy osádky (učitel – žák) sedící vedle sebe. Stroj mohl však vézt v zadní části kabiny i třetího člena osádky.

• Motor:

Americký s plochými válci typu Lycoming O-435-A o výkonu 190 k. Motor poháněl dvoulistou pevnou dřevěnou vrtuli.

• Rozměry:

Rozpětí křídel:	10,96 m
Délka:	8,20 m
Výška na stojance:	2,26 m
Nosná plocha:	18,50 m ²

• Hmotnosti:

Prázdná:	820–854 kg
Vzletová:	1 100 kg

• Výkony:

Maximální rychlost při hladině moře:	209 km/h
Cestovní rychlost:	164 km/h
Stoupavost:	do výšky 3 000 m za 19,5 min (odlehčený za 17 min.)

• Dostup: 4 000–4 050 m

• Dolet: 500–640 km

A Brief History:

The first plane built by Fokker in Holland after World War II was the Fokker S-11 Instructor a two- or three-seater intended for pilot training.

Though simple, having only the basic equipment, they had a superior design and extremely good flight characteristics.

Moreover, its maintenance was easy. It became popular with flying clubs as a training or sports plane as well as the air force.

A total of 100 planes were built, 40 of which were earmarked for the air force. This plane underwent further development and became the S-12 in 1949. The S-12 was, in fact, just an S-11 equipped with a fixed three-wheel undercarriage.

The planes achieved commercial success. Licensing rights to the S-11 were bought by Italian company Macchi, who built 150 units under the name of Macchi 416. An additional 100-plane series was manufactured by Fokker Industria Aeronautica of South America (Brazil) for both the air force and flying clubs.

Technical Description:

The Fokker S-11 Instructor was a single-engine, self-supporting low-wing aircraft with a conventional two-wheel undercarriage. A spacious cockpit allowed a two-men crew of trainee and trainer to sit side by side, while a third person could sit behind them.

• Engine:

American 190 HP Lycoming O-435-A boxer engine powering a double-blade airscrew made of wood.

• Dimensions:

Span:	10.96 m
Length:	8.20 m
Height:	2.26 m
Lifting surface:	18.50 sq. m

• Weights:

Landing weight:	820–854 kg
Take-off weight:	1,100 kg

• Performances:

Max. speed above sea level:	209 km p. h.
Cruising speed:	164 km p. h.
Climbing ability:	3 000 m within 19.5 min (alt. within 17 min. without load)

• Ceiling: 4,000–4,050 m

• Air range: 500–640 km

Die Geschichte des Flugzeuges im Grundriss:

Das erste nach dem Ende des zweiten Weltkrieges gebaute Flugzeug war der Zwei- bis Dreisitzer für die Anfangsausbildung Fokker S-11 Instructor der holländischen Firma Fokker.

Es handelte sich um eine einfache Flugmaschine, für ihre Zeit aber einer modernen Konstruktion mit nur seiner umgänglichen Instrumentenausrüstung und mit guten Flugeigenschaften. Dazu noch war die Flugzeuginstandhaltung ohne Begehrlichkeit, so daß es bald ein Schul- und Sportflugzeug der Zivilaeroklubs wurde.

Das Flugzeug war für die Bedürfnisse der Luftwaffe eingekauft worden. Insgesamt wurden im Mutterbetrieb 100 Stück von diesem Typ, davon 40 für die Luftwaffe, gebaut. Die Maschine wurde weiter entwickelt und in die Gestalt S-12 (vom Jahr 1949) modernisiert, was im wesentlichen das ursprüngliche Flugzeug S-11 mit Bugradfahrwerk war.

Sehr bald wurden auch Exporterfolge erzielt und die S-11 in Urausführung wurde mit allen Lizenzrechten durch die italienische Firma Macchi gekauft, wo diese Maschine in einer verhältnismässig großen Serie (150 Stück) unter der Kennzeichnung Macchi 416 hergestellt wurde. Eine weitere 100 Stück-Serie wurde in Brasilien, und zwar für die Luftstreitkräfte und auch die Aeroklubs im Betrieb der Fokker Industria Aeronautica of South America, produziert.

Technische Beschreibung:

Die Fokker S-11 „Instructor“ war ein freitragender Einmotorentiefdecker mit festen Fahrwerk klassischer Gestaltung. Die sehr geräumige Kabine war für 2 nebeneinander sitzenden Flugzeugbesatzungsmitglieder (Lehrer-Schüler) vorgesehen. Im Hinterteil der Kabine konnte das Flugzeug noch ein drittes Bestzungsmitglied aufnehmen.

• Triebwerk:

Amerikanischer Flachzylinder-Motor Lycoming O-435-A mit einer Leistung von 190 PS, durch den die feste Zweitblatt-Holzluftschraube angetrieben wurde.

• Abmessungen:

Spannweite: 10,96 m
Länge: 8,20 m
Höhe: 2,26 m
Flügelfläche: 18,50 m²

• Massen:

Leermasse: 820–854 kg
Startmasse: 1 100 kg

• Leistungen:

Höchstgeschwindigkeit auf Meereshöhe: 209 km/h
Reisegeschwindigkeit: 164 km/h
Steigfähigkeit: bis 3 000 m Höhe in 19,5 min.
(entlastet in 17 min.)

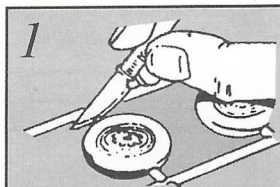
• Dienstgipfelhöhe:

4 000–4 050 m

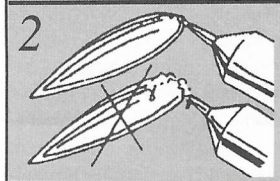
• Reichweite:

500–640 km

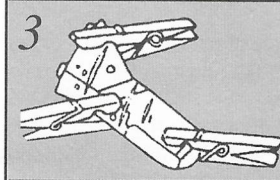
Stavební postup / Stavebný postup Assembly

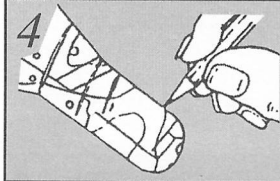
- K oddělování dílů používejte ostrý nůž.
- Na oddelovanie použite ostrý nôž.
- Detach parts from the stem only as they are needed using a sharp knife or blade.

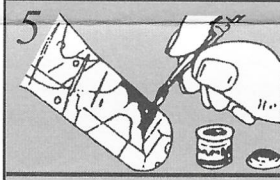
- Lepidlo nanášejte v tenké vrstvě.
- Lepidlo nanášajte v tenkej vrstve.
- Do not use too much cement to join parts.
- Use only cement for polystyrene plastic.

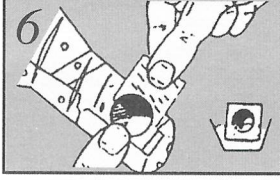
- K fixaci používejte kolíčky nebo gumičky.
- Na fixáciu používajte štipce alebo gumičky.
- Use tweezers to pick up and hold the small parts and rubber band or tape to hold parts together until the cement dries.

- Složitě zbarvení si předmalujte tužkou.
- Komplikované zafarbenie si predkreslite ceruzkou.
- In case the camouflage is more complex draw the outlines with pencil first, then paint parts according to the assembly diagram.

- K malování používejte barvy, které neleptají polystyren.
- Na maľovanie používajte farby, ktoré neleptajú polystyrén.
- Use only paints suitable for plastic, i. e. not cellulose based.

- Obtisky nanášejte až na vybarvený model.
- Oblačky nanášajte na vyfarbený model.
- Decals apply after assembly and painting.

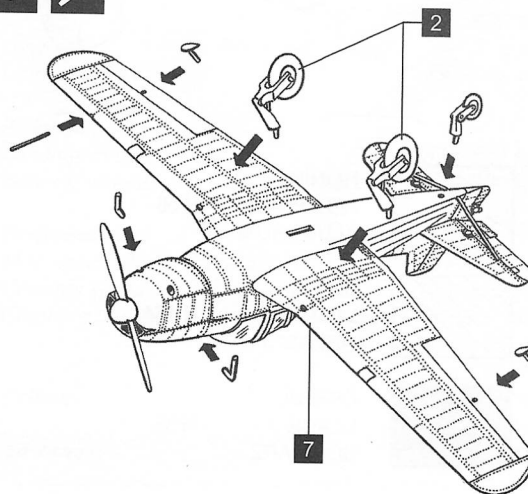
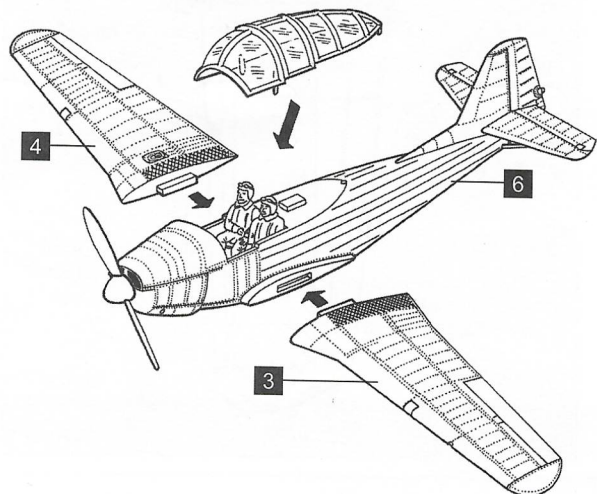
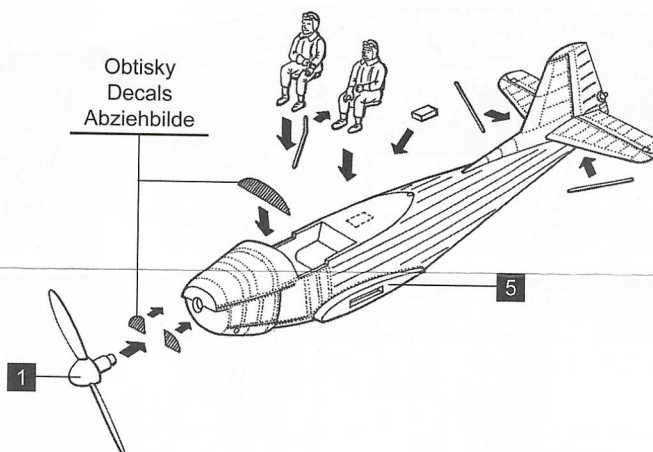
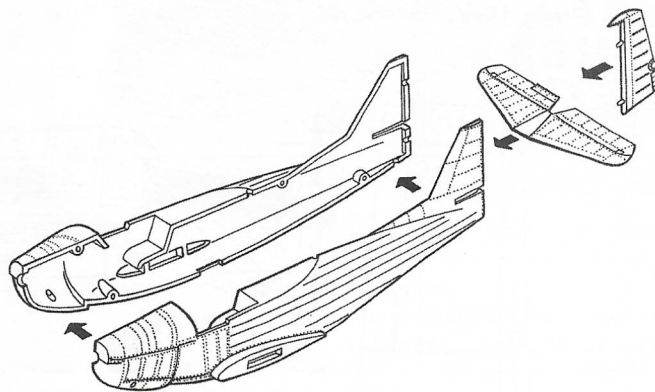
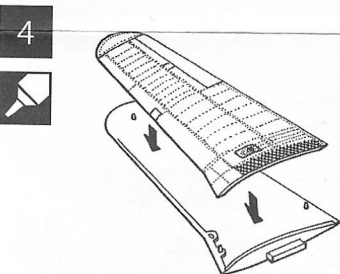
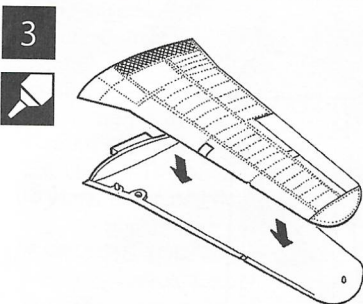
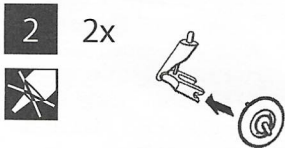
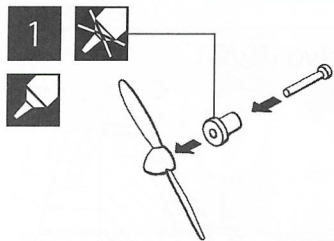
SYMBOLY

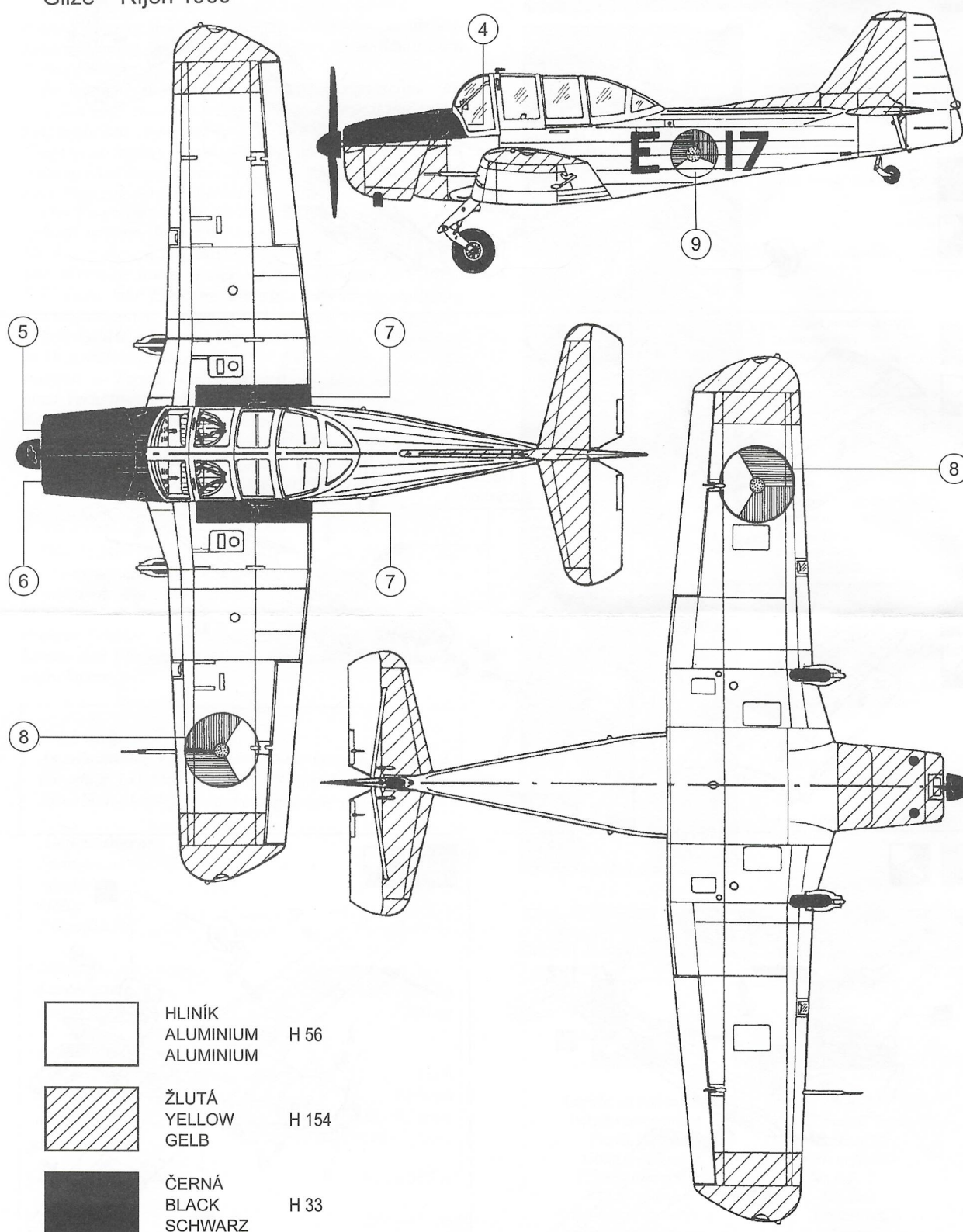
Lepidlo na polystyren
Polystyrene cement
Plastik Kleber
Coller à styrene
Styrene cemento
Klej na plastyk
Клей для пластмассы
Lepidlo na polystyrén

Nelepit
Do not cement
Nicht kleben
À ne pas coller
No engomar
Nie kleic
Не клеить
Nelepiť

FOKKER S-11 – 5. výcviková squadrona, královské holandské letectvo (EVO)
 Gilze – Říjen 1960

Použity odstíny barev HUMBROL.